

Organ för kulturföreningen

Herr Tax.

[Startsida](#)

[Projekt](#)

[Medlemmar](#)

[Länkar](#)

[Kontakt](#)

[Kritisk testdrickning av kaffekoppar.](#)

[Kritisk granskning av påskpyntets sociala betydelse.](#)

[Taxmålning.](#)

[Förslag till Edvard Perssonmonument i Malmö.](#)

["Art after Work" på Rostrum i Malmö.](#)

[Årets Elvisfestival, i viss mån, ett misslyckande.](#)

[Månadens lekkamrat.](#)

Välkommen till Momumba!

Momumba är den fria och obundna kulturföreningen Herr Tax' webbtidning som kommer att uppdateras med en rasande fart. Rasande snabb fart eller rasande långsam fart får framtiden utvisa, men, i alla fall, rasande...

Den fria och obundna kulturföreningen Herr Tax blev officiellt en förening för ett par år sedan, men som mentalitet, sinnesstämning, anda har Herr Tax existerat sen vi var barnsben. Med Herr Tax får den rabulistiska kvasiradikalismen sitt sanna uttryck. Herr Tax är emot allt, men även för allt. Det finns icke en fråga så obetydlig att inte Herr Tax har en åsikt om densamma. Ja, det är faktiskt så att det framför allt är de små obetydliga frågorna som Taxen värnar om.

Släpp loss, befria, realisera! Se där den sant salongliberala anda i vilken Herr Tax vill verka. Vi vore stolta att kalla oss rödvinsradikala om det inte vore för att de flesta medlemmarna är nykterister och de andra är allergiska mot rödvin, men i alla fall!

Vi är väldigt glada att ni har hittat hit till vår webbtidning och hoppas att ni blir återkommande gäster här. Vi kan garantera att det kommer att bli värt besväret!

Eder underdånige webbredaktör!

Provdrickning av kaffekoppar.

Året 2005 var året som, av regeringen, utsågs till designåret. I samband med detta ägnade den fria och oberoende kulturföreningen Herr Tax ett flertal av sina arrangemang åt design och formgivning i olika former. Vi vill, här i vår webbtidning, redovisa två av de mest lyckade arrangemangen i bild och text.

Det andra arrangemanget som handlar om design är den kritiska granskningen av påskpyntets sociala betydelse, som kan hittas [här](#).

Webbredaktören.

Det lockande test-materialet.

Sammanbitet allvar.

Nionde koppen.

Resultatet meddelas världspresen.

Något däsig!

Inför röstningen.

Ärrad slagskämpe.

Ännu en slagskämpe.

Designåret uppmärksammas i Blomstermåla.

Som bekant har år 2005, av riksdagen, utsetts till designår. Ett år då design, i alla dess former skall uppmärksammas speciellt. Detta har man tagit ad notam lite överallt, i vårt avlånga land. Inte minst i Blomstermåla, med omnejd, har riksdagens initiativ väckt en berättigad entusiasm.

Kulturföreningens, herr Tax, systerorganisation fröken Pudel genomförde därför, härförleden, ett nog så intressant arrangemang avsett att manifesteras att designåret inletts. Under mottot "God design för fred" genomfördes, i början av januari, en kaffekoppstest hemma hos fru Dagny Karlsson, med maken Bertil, i det charmanta hemmet i Sandbäckshult. Många hade inbjudits till den spännande testen som genomfördes under stort allvar och entusiasm. Elva koppar skulle testas. Testarna skulle bedöma kopparnas utseende, smak, handvänlighet, läppvänlighet, aromhållning, värmehållning samt klang.

Man grep sej an uppgiften att provdricka de elva kopparna och att, med sammanbitet allvar, bedöma kopparnas olika egenskaper. De första fem kopparna avdracks under stor gemytlighet medan man kunde märka en viss avtagande entusiasm under avdrickandet av de därpå följande kopparna. Man får antaga att själva bedömningsuppgiften var av en svårighetsgrad som testpersonerna inte hade räknat med.

Fram emot kopp nummer åtta och nio började man ganska allmänt efterfråga Ramlösavatten, och det sammanbitna allvaret, vid ifyllandet av formulärsblanketten, blev alltmer tryckande. När väl alla elva kopparna var avdruckna lämnade lejonparten av testpersonerna vardagsrummet, där själva testen genomfördes, för att istället uppehålla sej i farstun, ivrigt ryckande i en där befintlig dörr, varför den spännande sammanräkningen bara kom att bevittnas av de tre erfarna kaffedrickarna Eskil Sandvall, Gösta Flobert och fru Dagny Karlsson själv, som alla tagit sej igenom testen utan

synbarliga men.

Den poängsammanräkning, som var avsedd att bli aftonens själva höjdpunkt, bjöd visserligen på spänning, som hette duga, men inte av den typ som arrangörerna hade räknat med. När man kommit till kopp nummer fyra, den så kallade violkoppen, visade det sej att herr Sandvall och herr Flobert hade givit den diametralt motsatta poäng vad det gällde läppvänligheten, varför en viss högljuddhet gjorde sig gällande. Debatten vågor gick höga och man kunde höra uttryck som, din förbaskade fåntratt, attans odugling och förbannade idiot. Rätt som det var hade det första slaget fallit och med ens var herr Sandvall och herr Flobert inbegripna i ett våldsamt slagsmål där de båda kombattanterna bankade på varandra allt vad de kunde medan fru Karlsson gjorde vad hon kunde för att skilja de båda stridstuppen åt. En viss demolering av det Karlssonska hemmet gjorde sej gällande då inte mindre än tre stolar ur matsalsmöblemanget, klassisk IKEA, försattes ur användbart skick. Vidare fick fru Karlsson ena örat en aning avrivet, förlorade herr Flobert tre tänder, bröt herr Sandvall ena handleden omkullvälta möbler och krossade fönsterrutor oräknat.

När väl striden vågor hade lagt sej, och man kunde genomföra poängräkningen, under ordnade former, visade sej resultatet bli följande: På första plats hamnade kopp nummer 8, den s.k. kungskoppen, med 72 poäng, på andra plats kom kopp nummer 11, den s.k. vita koppen, med 70 poäng och på tredje plats kom kopp nummer 10, den s.k. låga koppen, med 66 poäng.

Efter att sammanräkningen var genomförd skildes man, under viss förstämning, men med en försäkran om att fortsätta samarbetet för "God design för fred", då detta arbete får anses alltför viktigt för att hindras av tillfälligt groll.

Blomstermålakorren.

Undersökning av påskpynt.

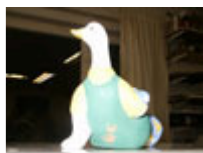
Året 2005 var året som, av regeringen, utsågs till designenår. I samband med detta ägnade den fria och oberoende kulturföreningen Herr Tax ett flertal av sina arrangemang åt design och formgivning i olika former. Vi vill, här i vår webbtidning, redovisa två av de mest lyckade arrangemangen i bild och text. Det andra arrangemanget som handlar om design är den kritiska testdrickning av kaffekoppar, som kan hittas [här](#).

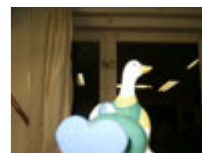
Glada pyntanalytiker.

Analysobjekt från sidan.

Analysobjekt bakifrån.

Analysobjekt framifrån.

Webbredaktören.

Kritikerns röst.

Två klassiska påskpynt och hur vi kan förändra detsamma, står idag som föremål för Gertrud Sandhög's skarpa blick.

Att betrakta en påsk anka:

Så här framifrån stilla i avslappnad pose. Man tänker sig en varmljum påsk där det börja myllra av liv i backarna, och där sitter ankan, sitter där med sitt krus i famnen och inte som i Strindbergs Karlsson ett krus om halsen, men under ena vingens trygga omsvep....

Gröna snickisar och på lappen står det helt enkelt duck som betyder ja just det anka, gul lite sportig tröja, gula strumpor, vad annat i dessa påsktider?! Till sist på ankans simfötter ett par helt osannolika flipp flopp skor, ni vet sådana där skor som söta nätta japanskor ursprungligen använde sig av.

Jag går varvet runt och skådar ankans rygg, döm om min förvåning, ankan är något helt annat ifrån baksidan sett en blandning av anka och sjöjungfru. Båda dessa varelser lever och bor i eller vid vatten. Ankans feminina koketta resning är något helt anmärkningsvärt.

Till sist vill jag bara säga det att denna anka imponerar och det är bara att gratulera denna formstarka upphovsman eller kvinna.

Påskkärringen sedd med feministiska ögon:

Jag kan inte bestämma mig om det är en negativ eller positiv kvinnoanalys som man får av denna uppenbarelse på snöre. Framifrån så som flygande emot en ett består endast av ett bisarrt stort ansikte i förhållande till något fågelklo aktigt om håller om åkdonet kvasten. På huvudet har hon eller varför inte han den eller det en hög spetsig hatt vari det hänger och dinglar i.

Är framsidan bisarr så överträffar baksidan totalt synen framifrån. Man häpnar inför anblicken och jag rodnar. En enda stor ända, vit och utan byxor. Hatten och kvasten och klorna syns men dessa attraktioner försvinner helt. En förtjusande liten sak att ha i påskriset.

Min konklusion ifråga om att ur en feministiskt bedöma detta verk är dömd att misslyckas. Detta är en sann uppenbarelse ett fantasifoster som får bli kvar bland kuriosakabinettens dunkla vrår.

Hur kan och vill vi då förändra påskpyntet?

Det skulle som omväxling till allt sött och otroligt osannolikt tontigt påskpynt vara trevligt och uppiggande med så kallat samhällstillvänt påskpynt. På ett enkelt vis kunde man köra påsk pyntet en runda i 40 gradig tvätt och som avslutning centrifugera och torktumla tingestena. Ett annat sätt är att låta dessa ting läggs på en väl trafikerad korsning. En timme där och saken skulle vara biff. påskpyntet skulle efter dessa och

liknande behandlingar definitivt få en realistisk touche.

En annan sak till förändring skulle vara om man hittade andra djur och symboler som kan minna om denna påskhögtid. En påskparv istället för kyckling eller anka eller en präktig påsk bäver med praktfulla gula tänder skulle klart vara ett sexigare alternativ till vår idag klassiska hare.

Påsk gubben blir i varje fall det jag tänker hänga i mitt påsk ris nästa år. Så det så.

Gertrud Sandhög, leg. tyckare!

Analysobjekt 2

Dito.

B-k-fr-n!

Påskmodernt ris.

Påskmodernismen – ett protestpynt i tiden!

I vår serie som tar upp olika arrangemang och händelser i samband med, det av regeringen instiftade, disajnråret, har vi kommit fram till en kritisk genomgång av påskpynt, rykande aktuell med tanke på påsken som passerade för ett antal veckor sen. Artikeln föranledes av en utställning, av den unge, närmast minderårige, ryske samtidskonstnären Vassily Schiwschowsky, på Galleri Lilla Päronet, som tog slut för, i dagarna, fyra veckor sen.

Vad tänker ni på när ni hör ordet påskpynt? Påskris, kycklingar, påskharar? Är det inte så att det är samma, gamla tradiga, påskpynt som kommer fram år efter år, utan att ni egentligen funderat på vad ni tycker om det? Har ni någonsin funderat på vad påskpyntet står för? Är det inte så att detta är ett område där gammal, unken konservatism fått råda alldeles för länge, och att en förnyelse, inte bara är på tiden, utan fullkomligt livsnödvändig?

Ja, allvarligt talat hade jag inte funderat så mycket på saken innan jag såg denna geniala utställning av den unge, ryske samtidskonstnären V. S. Det krävdes en stor konstnärs insats för att få mej att överhuvudtaget reflektera över den trista, fördomsfulla konservatism som år efter år fyller våra hem i påsktider.

Vad har egentligen påskriset att säga oss nutidsmänniskor, där vi lever i vår hektiska tillvaro med tevereklam, globalisering, Internet, europeisk gemenskap och nyktra telefoner? Absolut intet, skulle jag vilja säga! Istället försöker pyntet pådyvla oss en förljugen idyllvärld, med familjelycka och glada höns, som vi vet var ett falsarium redan då den fanns. Jag menar, vilken upplyst nutidsmänniska tror idag på att häxor flyger till Blåkulla... på en kvast? Eller på harar som lägger ägg?

Ni borde istället ha tittat på V. S:s arbeten där han i pyntform (Nog så infernaliskt och effektivt) visar oss den grymma verkligheten bakom påskpyntets förljugna idyllvärld. Ta t.ex. hans alldeles lysande ”påskägg”. Ett arbete som inte bara skildrar äggindustrins grymhet, utan som också, på ett ytterst tankeväckande sätt, problematiserar äggets konventionella och uttjatade form, vilket inte är en dag för tidigt, på ett sätt som ger ägget en helt ny aktualitet och samtidskänsla. Vad finner vi då när vi tittar in i ägget? Ja, inte är det de jolmiga gotter vi vant oss vid att ett påskägg skall innehålla. Istället finner vi ett marterat offer för västerlandets njutningslystnad i form av en, under plågsamma former, förefaller det, avliden kycklingunge. Man ryser inför denna stumma vittnesbörd över tillvarons grymhet, men gläds samtidigt åt den varma, hönsiga empati V.S. synes varit uppfylld av under frampressandet av ägget. Observeras bör att de två halvorna inte längre passar ihop. Vad kan detta betyda? Pyntets uppgift är ju att ställa frågor vilket V.S. pynt gör med den äran. Kanske syftar han på att sanningen aldrig går att dölja? Vad vet jag?

Ett arbete, i samma anda, som också bör omnämnas, är V. S: ”Tangentbordslåda”. Vad vi ser är en låda som innehållit ett tangentbord till en dator där innehåller bytts ut mot en hel hop kycklingkadaver. Ett fullkomligt lysande grepp! I ett slag korsas de hårdhjärtade tjänstemännens och socialsekreterarnas värld, där de sitter och, med ett penndrag på tangentbordet, administrerar sina hönstrakasserier, med den värld,

offrens värld, som är som är resultatet av deras hjärtlösa verksamhet. Fullkomligt lysande!

Dock finner jag de ovan nämnda arbetena tämligen lättviktiga om man jämför dem med V. S. verkliga magnum opus. Det märkligt gåtfulla "påskris" som utgör själva höjdpunkten på denna anmärkningsvärda utställning. Vad vi, till synes, ser är ett vanligt konventionellt påskris, men när vi närmar oss för att skärskåda verket inser vi att det är någonting som inte stämmer. På något sätt, det går i förstone inte att säga hur, oroar det här riset oss på det sätt som vi, sen många år tillbaka, lärt oss är ett signum på verkligt storartad konst. Man känner, på något vis, hur riset, under den lugna ytan, vibrerar av den hektiskt pulserade samtidskänsla som är så utmärkande för det nu vi kallar vårt eget.

Vad är det då V. S. har gjort för att ladda riset med den elektrifierande spänning vi upplever inför det? Jo, greppet är lika enkelt som genialt. V. S. har inte dekorerat sitt ris med det sedvanliga pyntet utan istället ersatt det med förvillande lika dekorationer, fast i låga material (Papper, frigolit och hönskartong.) och inte i höga material (Oljefärg, marmor och hönsfjädrar), som traditionen bjuder. På detta, enkla sätt förvandlar han det trista, konventionella påskriset till en uppfordrande fråga till samtiden och samhället, ett anklagande jacusefinger rätt i ansiktet på de omedvetna vardagsmänniskorna om hur de lever sina liv. Det är som om han ville ställa de omedvetna medelsvenssonerna till svars för vad de gör med sin tid på jorden, fråga dem om de inser konsekvenserna av sin konsummistiska livsstil och jag kan inte annat tycka än att de får vad de förtjänar.

Jag är oerhört imponerad av detta verk och lämnar utställningen med en varm känsla av att jag har mött en frände i min kamp mot den mänskliga fördumningen. Dock vill jag komma med en liten kritisk randanmärkning. V. S. har olyckligtvis valt att utföra sitt påskris med naturpinnar. Det skulle nog ytterligare förstärkt den vibrerande samtidskänslan ifall han istället valt mer hektiska samtidspinnar. På det viset skulle man dessutom ha undvikit att det slog ut löv på verket vilket var fallet mot slutet av utställningen. Någonting som gjorde ett lätt jolmigt intryck och som i någon mån förtog samtidskänslan.

Hilda Rosenfjoll, er ödmjuka guide i konsten underbara och främmande värld.

P.S. I samband med utställningen genomfördes performance, i form av vältning av korvkiosker, på olika ställen i stan. D.S.

Brigadmålning.

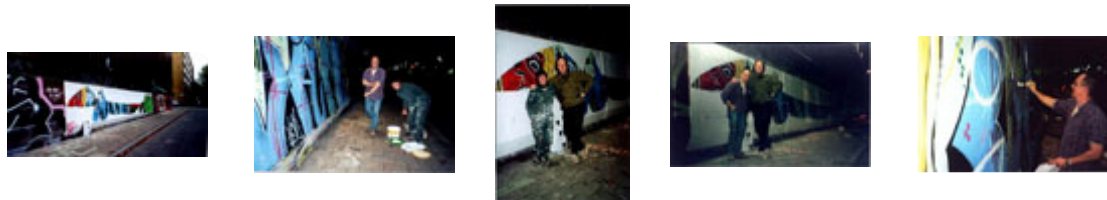
Ett av de första projekten Herr Tax genomförde, för att manifesteras Taxens närvaro i det malmöitiska kulturlivets undervegetation, var en stor brigadmålning föreställande djurens konung, taxen.

Platsen för målningen, p-huset Anna, var ett medvetet val. P-hus Anna är ett parkeringshus mitt i Malmö där grafittimåleri är tillåten och som därför annars är vigd åt ungdomligt klotter. Vi ville med detta val av plats visa vår solidaritet med de mindre bemedlade, och att Herr Tax' plats är bland folket på gatan.

Vi vill också att man ser vårt arbete som fallet i rakt nedstigande led från det stora kvasiradikala brigadmåleriet från 70-talet. Kanske, i någon mån, politiskt, en aning, modifierat då vi gärna byter ut herr Stalin mot den betydligt mer pacifistisk herr Tax. Det har även talats om en släktskap med det stora Mexikanska muralmåleriet. En nog så smickrande jämförelse som vi helt och hållet frånsäger oss allt ansvar för.

Här visar vi några bilder på medlemmar i full färd med att färdigställa taxmålningen

Webbredaktören.

Edvard Persson monument.

Det senaste året har vi, i föreningen herr Tax, jobbat intensivt med att förfärdiga ett förslag på ett, av malmöborna, länge efterfrågat monument över den folkkäre skådespelaren Edvard Persson. Då vi sedan länge har arbetat med en serie på sju monument över viktiga kulturpersonligheter, vi har hittills fullbordat det första, låter vi Edvard bli nummer två i serien, och vill, som en referens, hänvisa till vårt lyckade Kekkonenmonument i Kuopio i Finland.

Förslaget på ett Edvard Perssonmonument är alldeles nyligen inlämnat till kommunen för behandling. Vi kommer att visa vårt förslag för allmänheten vid en s.k. ”Art After Work”, en endagsutställning, på galleri Rostrum den första april i år. Om detta kan ni läsa mer på annan plats.

Här kan ni se lite bilder på den modell vi gjort, och lite andra bilder som skall tydliggöra våra idéer om utsmyckningsprojektet.

Modell, vy från Mjölhnaregatan.

Själva idén .

Modell, vy från Trianglen.

Modell, ånyo mot Trianglen.

Datorgrafik.

Det i Kuopio så älskade Kekkonenmonumentet.

Snillena spekulerar.

Snillena.

Snillena spekulerar ånyo.

”Art After Work” på Rostrum.

Den första april 2008 kommer den fria och oberoende kulturföreningen Herr Tax att genomföra en endagsutställning, -performance, -happening på galleri Rostrum, i Malmö. Vi kommer vid detta tillfälle att visa lite olika delar ur vår spännande och omfattande verksamhet. Bl.a. kommer vi att visa en del arbeten med utgångspunkt i teknik, konstruktion och, inte minst, manualer. Förhoppningsvis kommer vår alltid lika trogne utställningsvärd Sven-Inge ”Svingo” Cederfeldt att vara på plats och reda ut begreppen för den förundrade och, förhoppningsvis, månghövdade allmänheten.

Dessutom kommer vi, vid detta tillfälle, att visa vårt arbete med ett planerat monument över den folkkäre, skånske underhållaren Edvard Persson. Vi kommer att visa en modell över det planerade monumentet, ett antal idéskisser och bilder som har med monumentet att göra. Därtill kommer upphovsmännen och –kvinnorna att vara på plats för att besvara frågor.

Ni är således hjärtligt välkommen att möta kulturföreningen Herr Tax på Galleri Rostrum på Västergatan 21 i Malmö 1/4 från klockan 17.00 och framåt. Väl mött!

Webbredaktören

Fjolårets Elvisfestival ett misslyckande - eller?

Höstens planerade Elvisfestival, i Flerohopp strax utanför Nybro, blev inte riktigt vad man väntade sej då det visade sej att det hade uppstått ett missförstånd som fick fatala konsekvenser för inbjudningarna. Då tryckaren som skulle trycka inbjudningarna var en aning lomhörd gjorde han, det i och för sig förståeliga, misstaget att blanda ihop Elvis Presley och Lars Engqvist.

Stor var förvåningen bland festivalens arrangörer, alla från kulturföreningen Herr Tax, då den väntade invasionen av Elviskopior uteblev och det istället kom en lika månghövdad skara Lars Engqvistkopior. Vem hade kunnat ana att det finns så många i vårt avlånga land som känner en oemotståndlig böjelse att klä ut sig till en f.d. socialminister.

Då man inom arrangörskretsen inte hade hjärta att avbryta festivalen, på grund av det pinsamma missförståndet, utvecklades hela tillställningen till en mycket trevlig och lyckad festival med avsjungning av socialdemokratiska kampsånger, högläsning ur tidningen Arbetet och överhuvudtaget en väldigt god stämning varför man nu, inför årets festival, diskuterar ifall vi skall återgå till Elvistemat eller ifall vi skall köra Engqvistemat också detta år? Eller, varför inte se om vi kan locka fram några Gunnar Strängimitatörer ur de s.k. buskarna. Skulle Jarl Hjalmarsson kunna vara någonting? Kanske ett Gullan Bornemarktema för damerna? På det Taxianska kansliet går diskussionernas vågor höga! Vi väntar med spänning på resultatet.

Webbredaktören.

Glada Engqvistimitatörer under avskedscermonin efter en vällyckad Engqvistfestival.

Den under Engqvistfestivalen grundade Engqvistkören.

En grupp tyska Engqvistimitatörer som hade valt att ikläda sig sin engqvistidentitet när de väl anlät till Flerohopp.

Medlem nr 8.

Cissi Trubbig

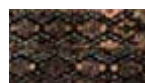
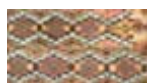
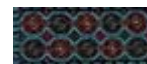
Med Cissi Trubbig har den gammaldags hemtrevnaden, som vi minns så väl från krigsvintrarnas långkok och bullbak, tagit steget in i samtiden. Cissi, en genuin landsbygdens dotter som hon är med förflutet på Årrestads lanthushållsskola, har förmått att ur det förflutnas dunkla klädkammare lyfta fram det för oss alla så välbekanta, ladda det med nytt hetsigt samtidsinnehåll och förvandla det till en pockande angelägenhet för stressade nutidsmänniskor. Visst slår hon oss alla med häpnad när hon genomför detta förvandlingsnummer och gör en stor och angelägen samtidskonst av det vi antog var för länge sedan utdömt som trist och passerat.

Vad hon i praktiken gör är att hon återanvänder de mönster hon så väl känner från broderisalen på lanthushållsskolan, överför dem till måleri och laddar dem med samtidens hetsande livsrytm i livsbejakande neonfärger. Med lite fantasi kan man mycket väl se hur en eller annan kanelbullsspiral eller kringla slunkit med då inspirationen runnit till.

Men vad hon gör är mycket större än så. Det som gör Cissis arbeten verkligen viktiga är att hon lyckas att ladda sina verk med den genuina, forntida mystiska naturkänsla hon, som den landsbygdens dotter hon är, är bärare av från den gamle Hedenhös dagar och framåt, och vad kan vara viktigare i dessa miljötider. Ja, jag skulle vilja påstå att Cissi Trubbig är ett av mycket få verkligt levande fornminnen samtiden äger.

Webbredaktören

Här några bilder ur Cissis serie "Lantlig ångest".

Hur att komma i kontakt?

Vi befinna oss i Malmö! Åtminstone huvudsakligen. Medlemmarna finns lite överallt och ofta där man minst anar det, men de styrande delarna av föreningen, tillika dess kansli, befinna sig, som sagt, i Malmö. För att komma i kontakt med oss kan man t.ex. ta kontakt med föreningens ständige sekreterare, Magnus Wijkström.

Brevledes kan man nå honom på adressen: **Osbygatan 11C, 214 43 Malmö.**

Det går också att ringa honom. Det gör man bäst på: **0739-545060.**

Det klart bästa sättet att komma i kontakt med oss är via e-postadressen: herrtax@yahoo.se

Senaste uppdatering 2008-03-23